

Zprávy: Na 200 kněží UOC-MP chce církevní soud pro patriarchu Kirilla

Kyryll se dopustil mravnostních zločinů, hlásá nauku o „ruském světě“, žehnal válce proti Ukrajině a plně podporoval agresivní akce ruských jednotek na Ukrajině.

Zprávy

Téměř 200 kněží UOC-MP chce církevní soud pro patriarchu Kirilla

Kněží Ukrajinské pravoslavné církve Moskevského patriarchátu sbírají podpisy pod výzvu Radě primasů starověkých východních církví s výzvou „podat žalobu na patriarchu Kirilla“.

„Dnes, kdy moskevský patriarcha Kirill otevřeně podporuje ruskou útočnou válku proti Ukrajině, jsme se my, kněží ukrajinské pravoslavné církve, rozhodli apelovat na Radu primasů starověkých východních církví proti patriarchovi Kirillovi.“

Ke dni 11. 04. 22 01:01 výzvu podepsalo 191 kněží z různých diecézí UOC-MP.

Otevřený dopis sděluje: „My, kněží Ukrajinské pravoslavné církve, v těchto tragických dnech, kdy pokračuje brutální válka Ruské federace proti Ukrajině, považujeme za svou pastorační povinnost oslovit plnost světového pravoslaví. „

„Počinání patriarchy Kirilla vyvolalo masové pobouření mezi duchovními a věřícími ukrajinské pravoslavné církve,“ uvedli kněží.

Kněží ve svém projevu vyzývají primasy místních pravoslavných církví, aby „odsoudili vojenskou agresi Ruské federace proti Ukrajině“.

A také vzít v úvahu Kirillova veřejná prohlášení a „na celoortodoxní úrovni doktrínu „ruského světa“, kterou již řadu let prosazuje patriarcha Kirill a která se stala jedním z ideologických ospravedlnění války Ruské federace proti Ukrajině.“

Po zvážení „zhodnoťte tuto doktrínu z hlediska pravoslavné doktríny a pokud bude tato doktrína odsouzena, postavte patriarchu Kirilla před soud a zbavte ho práva držet patriarchální trůn.“

Křesťané na celém světě se distancují od ROC a patriarchy Cyrila kvůli jejich podpoře válce a uvnitř církve se někteří kněží staví proti vrcholu. Papež František nemá v plánu uspořádat s Cyrilem plánované setkání o ekumenickém dialogu mezi východními a západními církvemi.

Začátkem dubna pronesl hlava ruské pravoslavné církve Kirill v kostele v ruských ozbrojených silách [kázání](#), ve kterém vyzval mladé Rusy, aby vstoupili do armády a šli zabíjet Ukrajince.

Metropolita ukrajinské pravoslavné církve Onufrij podpořil na začátku války ozbrojené síly Ukrajiny a apeloval na Putina, aby zastavil „bratrovražednou“ válku.

63 % Ukrajinců podporuje myšlenku přerušení vazeb mezi UOC-MP a Moskevským patriarchátem. Lidoví poslanci zaregistrovali [návrh zákona o zákazu UOC-MP](#) na území Ukrajiny.

Ruští okupanti ničí chrámy, kláštery a náboženské památky na Ukrajině.

Další informace a plné znění výzvy Radě primasů starověkých východních církví s výzvou „podat žalobu na patriarchu Kirilla“:

MEZINÁRODNÍ CÍRKEVNÍ TRIBUNÁL

Tak by naši současníci nazvali nejvyšší soud světového pravoslaví. Je to *Rada primasů starověkých východních církví*. Po mnoho staletí existuje v pravoslavné církvi tradice obrátit se v případě vážných konfliktů na dvůr takového koncilu. Rada východních patriarchů opakovaně zvažovala žaloby na nejvyšší církevní hodnostáře.

V historii ruské církve existoval také precedens pro odvolání k soudu východních patriarchů. V roce 1666 to byli východní patriarchové, kteří odsoudili moskevského patriarchu Nikona a zbavili ho jeho patriarchátu a biskupské hodnosti. Nikon byl ponechán jako prostý mnich a poslán k pokání do kláštera.

Dnes, kdy moskevský patriarcha Kirill otevřeně podporuje ruskou útočnou válku proti Ukrajině, jsme se my, kněží ukrajinské pravoslavné církve, rozhodli apelovat na Radu primasů starověkých východních církví proti patriarchovi Kirillovi.

Naše hlavní obvinění:

1. Kirill hlásá nauku o „ruském světě“, která neodpovídá pravoslavnému učení a měla by být odsouzena jako hereze;
2. Kyrill se dopustil mravnostních zločinů, žehnal válce proti Ukrajině a plně podporoval agresivní akce ruských jednotek na Ukrajině.

Doufáme, že Rada primasů starověkých východních církví naši výzvu zváží a učiní své spravedlivé rozhodnutí.

OTEVŘENÉ ODVOLÁNÍ PRIMASŮM MÍSTNÍCH PRAVOSLAVNÝCH CÍRKVÍ

My, kněží Ukrajinské pravoslavné církve, v těchto tragických dnech, kdy pokračuje brutální válka Ruské federace proti Ukrajině, považujeme za svou pastorační povinnost apelovat na celek světového pravoslaví.

Dne 24. února 2022 vtrhly ruské jednotky na území suverénního ukrajinského státu bez vyhlášení války. Vojenská agrese trvá déle než měsíc. Ruské jednotky systematicky ničí nejen vojenskou infrastrukturu, ale i sídliště, civilní podniky, školy, nemocnice, divadla a tak dále. Ukrajinská ekonomika trpí těžkými ztrátami.

Ale naším největším zármutkem je, že během války zemřely tisíce civilistů. Akce ruské armády kolem Charkova, Černihiva, Ochtyrky, Gostomelu, Vorzelu a zejména Mariupolu a Buči mají zjevné známky genocidy vůči ukrajinskému lidu a vyvolávají pobouření po celém světě.

První den války odsoudil primas ukrajinské pravoslavné církve Jeho Blaženost metropolita Onufrij agresí Ruské federace proti Ukrajině a apeloval na ruského prezidenta Vladimira Putina, aby válku ukončil.

Kromě toho Jeho Blaženost metropolita Onufrij apeloval na moskevského patriarchu Kirilla, aby pozvedl svůj hlas proti válce.

Poté Jeho Blaženost Onuphrius i Svatý synod Ukrajinské pravoslavné církve znovu apelovali na patriarchu Kirilla, aby se postavil proti válce a pomohl ukončit vojenskou agresí. Patriarcha Kirill však tyto výzvy ignoroval.

Patriarcha Kirill navíc od začátku války opakovaně veřejně pronesl prohlášení, která obsahovala faktickou podporu agresivních akcí Ruské federace proti Ukrajině. Patriarcha Kirill předal 13. března 2022 při liturgii v kostele Krista Spasitele vrchnímu veliteli Národní gardy Ruské federace VV Zolotovovi ikonu Matky Boží a požehnal zaměstnancům této státní vojenské organizace.

V. V. Zolotov ve své děkovné řeči přímo řekl, že jednotky Národní gardy Ruské federace se nyní aktivně účastní války vedené Ruskem proti Ukrajině. Ozbrojené síly Ukrajiny přitom označil za „nacisty“. Po vyslechnutí Zolotovových slov patriarcha nic nenamítal. Požehnání ruské národní gardy patriarchou Kirillem bylo jednoznačným potvrzením války vedené Ruskou federací proti Ukrajině.

Přestože patriarcha Kirill po mnoho let ve svých veřejných prohlášeních (včetně návštěv na Ukrajině) uváděl, že považuje ukrajinské pravoslavné křesťany za své stádo, za které nese odpovědnost, dnes přímo žehná fyzické likvidaci tohoto stáda ruskými vojsky.

Akce patriarchy Kirilla vyvolala masové pobouření mezi duchovními a věřícími ukrajinské pravoslavné církve.

Nejméně patnáct diecézí ukrajinské pravoslavné církve už oficiálně oznámilo, že během bohoslužby přestanou připomínat jméno patriarchy Kirilla. Víme, že v mnoha jiných diecézích vládnoucí biskupové ústně dovolili kléru neuvádět jméno patriarchy Cyrila. Patriarchovi Kirillovi tak vyjádřili biskupové, kněží i řadoví farníci Ukrajinské pravoslavné církve jednoznačnou nedůvěru.

Plně podporujeme odmítnutí biskupů a kléru naší církve připomínat si patriarchu Cyrila během bohoslužby. Ale dnes to nestačí.

Jasně prohlašujeme, že je nemožné, abychom nadále byli v jakékoli formě kanonické podřízenosti moskevskému patriarchovi. To je příkaz našeho křesťanského svědomí.

Vidíme brutální akce ruské armády proti ukrajinskému lidu, které ve skutečnosti schvaluje patriarcha Kirill. Jako pastýři církve a prostě jako křesťané jsme vždy byli, jsme a budeme s našimi lidmi, s těmi, kteří trpí a potřebují pomoc. Plně podporujeme ukrajinské státní orgány a ozbrojené síly Ukrajiny v jejich boji proti agresorovi.

Náš postoj je plně v souladu s evangeliem a církevní tradicí. Obrana vlasti před nepřítelem je jednou z hlavních křesťanských ctností. Rádi bychom zdůraznili, že naše stanovisko je v souladu s vnitřní legislativou Ruské pravoslavné církve.

V roce 2000 byly přijaty Základy sociální koncepce Ruské pravoslavné církve. Tento dokument se hlásí ke křesťanskému vlastenectví, které se projevuje mimo jiné „v obraně vlasti před nepřítelem“ (II, 3).

Také v Základech sociálního konceptu je jasně řečeno, že „církve... nezakazuje svým dětem účastnit

se nepřátelství, pokud jde o ochranu jejich bližních a obnovení porušené spravedlnosti“ (VIII, 2).

Tento dokument také zdůrazňuje, že „za války je nutné zajistit ochranu civilistů před přímým vojenským zásahem“ (VIII, 3).

My, jako občané Ukrajiny, dnes jednáme v rámci těchto zásad. Vyzýváme k ochraně naší vlasti před nepřítelem, který k nám přišel se zbraněmi; podporujeme ukrajinskou armádu, která se postavila za náš lid a usiluje o obnovení spravedlnosti; vyzýváme k ukončení brutálního ničení ukrajinského civilního obyvatelstva ruskou armádou.

Patriarcha Kirill (stejně jako řada biskupů a kněží v Rusku) přitom přímo porušuje normy Základů sociálního konceptu. Zejména tento dokument jasně říká, že církev nemůže poskytnout státu pomoc a spolupracovat s ním, pokud stát vede agresivní zahraniční válku (III, 8).

Dnes nejsou akce Ruské federace proti Ukrajině nic jiného než agresivní zahraniční válka. Tuto skutečnost uznává celé světové společenství. Konkrétně 2. března 2022 podpořilo 141 zemí rezoluci Valného shromáždění OSN odsuzující ruskou agresi proti Ukrajině.

Ale jak patriarcha Kirill, tak četní duchovní v Rusku nadále podporují agresivní zahraniční politiku Ruské federace.

Postoj moskevského patriarchátu k válce proti Ukrajině tak neodpovídá normám křesťanské morálky, ba dokonce ani jeho vlastním normativním dokumentům.

Když se zamyslíme nad původem postoje Ruské pravoslavné církve k válce na Ukrajině, musíme uznat, že jedním z ideologických základů této války byla doktrína „ruského světa“, kterou po mnoho let osobně prosazoval patriarcha Kirill.

Tuto doktrínu aktivně rozvíjejí ruští politologové a sociologové od 90. let 20. století a jejím cílem je zachovat vliv Ruské federace v bývalém Sovětském svazu po jeho neslavném rozpadu.

Ideologové „ruského světa“, zejména v rámci Moskevského patriarchátu, se nikdy netajili tím, že tato doktrína by měla podporovat ruský iredentismus, tedy postupné nastolení ruské politické kontroly nad územími, která byla dříve součástí Sovětského svazu nebo dokonce Ruského impéria.

Patriarcha Kirill je jedním z hlavních ideologů doktríny „ruského světa“.

Podle patriarchy Kirilla je „ruský svět“ jediným civilizačním prostorem, který zahrnuje území, na která má ruská kultura historicky významný vliv.

Opakovaně prohlásil, že považuje moderní Rusy, Ukrajince a Bělorusy za „jeden lid“, za lid „ruského světa“.

Zejména v roce 2014 patriarcha Kirill v projevu v televizi řekl:

„Ruský svět je zvláštní civilizace, která zahrnuje lidi, kteří se dnes nazývají různými jmény – Rusové, Ukrajinci a Bělorusové“ (<http://www.patriarchia.ru/db/text/3730705.html>). To znamená, že Rusové, Ukrajinci a Bělorusové se podle patriarchy jednoduše nazývají různými jmény, ale stále zůstávají jedním lidem.

V roce 2021 patriarcha Kirill v rozhovoru u příležitosti svých 75. narozenin řekl: „Pro mě jako patriarchu celého Ruska neexistuje rozdělení na národy a státy, ale stádo ruské pravoslavné církve“ (<http://www.patriarchia.ru/db/text/5863267.html>).

Patriarcha Kirill sice vždy zdůrazňoval, že nezpochybňuje stávající státní hranice, nicméně prohlásil, že tyto hranice „vytvářejí zbytečné překážky mezi národy ruského světa“ (<http://www.patriarchia.ru/db/text/928446.html>).

20. března 2022, během války vedené Ruskem proti Ukrajině, patriarcha Kirill ve svém kázání v kostele Krista Spasitele v Moskvě prohlásil, že Rusové a Ukrajinci jsou „skutečně jeden lid“.

Zdůraznil, že to považuje za Boží pravdu, na čemž nic nemění ani to, že „dnes žijeme v různých zemích“. Patriarcha proto řekl, že se bude nadále modlit „za náš sjednocený lid, který dnes žije v různých zemích“ (<http://www.patriarchia.ru/db/text/5909901.html>).

Všechna tato prohlášení jsou v plném souladu s ruskou státní propagandou, která odmítá samotný fakt existence ukrajinského národa a ukrajinské kultury, a tudíž vlastně neuznává právo Ukrajinců na vlastní státnost.

Doktrína „ruského míru“, kterou již řadu let prosazuje patriarcha Kirill, tak dnes pomáhá ospravedlnit vojenskou agresi Ruska proti Ukrajině.

My, pravoslavní kněží, však chceme věnovat zvláštní pozornost těm aspektům nauky „ruského světa“, které přímo souvisejí s naukou církve.

Patriarcha Kirill zejména trvá na ztotožnění „ruského světa“ s takzvaným „kanonickým územím“ ruské pravoslavné církve. Zejména v roce 2009 patriarcha Kirill ve svém projevu na Shromáždění Ruské nadace míru řekl, že:

„Ruská pravoslavná církev plní pastorační poslání mezi národy, které přijímají ruskou duchovní a kulturní tradici jako základ své národní identity, resp. alespoň jako jeho podstatná část. Proto také v tomto smyslu považujeme Moldavsko za součást tohoto ruského světa“ (<http://www.patriarchia.ru/db/text/928446.html>).

Patriarcha Kirill ve svých oficiálních projevech opakovaně prohlásil, že podle listiny východních patriarchů o zřízení Moskevského patriarchátu (1593) byla všechna území severně od Byzance převedena do jurisdikce tohoto patriarchátu.

Například 24. září 2014 patriarcha Kirill ve svém projevu v Moskvě na VI. Mezinárodním festivalu víry a slova řekl, že „v roce 1593 byl křesťanský patriarchát severně od Byzantské říše převeden pod moskevský patriarchát. To je vše, co je severně od Byzance.“

Podle této logiky se zdá, že východní patriarchové uznali rozšíření jurisdikce moskevského patriarchy na Ukrajinu, Bělorusko, pobaltské státy a Moldavsko. Právě tato území dnes patriarcha Kirill prohlašuje za zónu své „kanonické odpovědnosti“ a ztotožňuje se s „ruským světem“.

Z pohledu patriarchy Kirilla, všechny církve na těchto územích nemají právo na církevní nezávislost (autokefalii). Podle jeho logiky jsou církve na Ukrajině, v Bělorusku, Moldavsku a pobaltských státech doslova odsouzeny k tomu, aby navždy zůstaly součástí Moskevského patriarchátu.

Tyto výroky patriarchy Cyrila jsou v jasném rozporu s historickými fakty.

Obzvláště překvapivé je však to, že patriarcha Kirill prezentuje tuto dezinterpretaci dějin jako postoj celého světového pravoslaví. Navíc ve slovech a činech patriarchy Cyrila vidíme zjevné deformace pravoslavné nauky o církvi. Výroky patriarchy Kirilla o „ruském světě“ připomínají etnofiletismus odsuzovaný Univerzální ortodoxií, kde roli etnosu hraje „ruská civilizace“.

Prohlášení patriarchy Kirilla, že jurisdikce moskevského patriarchátu se vztahuje na všechny lidi, kteří přijímají „ruskou duchovní a kulturní tradici jako základ své národní identity“, se dostávají do zjevného rozporu s pravoslavným kanonickým právem.

V březnu 2022 vydala skupina pravoslavných teologů *Deklaraci o nauce „ruského světa“*, kterou nyní podpořilo více než 300 intelektuálů z celého světa. Věříme, že toto prohlášení bylo důležitým krokem k pochopení deformací pravoslavné nauky církve, ke kterým došlo v Moskevském patriarchátu.

Všechny tyto úvahy nás nutí obrátit se na primasy místních pravoslavných církví. Prohlašujeme svou věrnost Univerzálnímu pravoslaví, naši touhu po plnosti našeho společenství s ním a odsuzujeme jakýkoli pokus omezit naši účast v něm.

Také věříme, že je to plnost univerzálního pravoslaví, která dnes musí zacházet s prohlášeními a činy patriarchy Kirilla s veškerou péčí a odpovědností.

Tragédie, která se dnes odehrává na Ukrajině, byla mimo jiné důsledkem politiky, kterou prosazoval patriarcha Kirill během svého působení v čele ruské pravoslavné církve.

Je zřejmé, že se to již stalo výzvou pro celé světové pravoslaví.

Vyzýváme proto primasy místních pravoslavných církví:

1. Jasně a jednoznačně odsoudit vojenskou agresi Ruské federace proti Ukrajině.
2. Vyzvat prezidenta Ruské federace Vladimira Putina, aby okamžitě ukončil válku a opustil všechna okupovaná území suverénní Ukrajiny.
3. Zvážit veřejná prohlášení moskevského patriarchy Kirilla k válce proti Ukrajině a zhodnotit je ve světle Písma svatého a posvátné tradice církve.
4. Zvážit na celoortodoxní úrovni doktrínu „ruského světa“, kterou již řadu let prosazuje patriarcha Kirill a která se stala jedním z ideologických ospravedlnění války Ruské federace proti Ukrajině, a zhodnotit tuto doktrínu z pohledu patriarchy Cyrila k odpovědnosti a zbavit ho práva držet patriarchální trůn.

Tato výzva je otevřena k podpisu duchovním Ukrajinské pravoslavné církve.

Kdo z duchovních UOC je ochoten podepsat naši výzvu, napište mi prosím do osobní zprávy (067-6-333-112 v libovolném messengeru) tento text:

„Provolání podepisuji. Důstojnost. Jméno a příjmení. Název diecéze.“

Po dokončení sběru podpisů bude výzva zaslána všem primasům místních pravoslavných církví. Bude také zaslán do pozornosti moskevského patriarchy Kirilla.

Dosud podepsaní:

1. Pinchuk Andrew, arcikněz, Dněpropetrovská diecéze
2. Slinko Anatolij, arcikněz, Boryspilská eparchie
3. Ševčenko Ioann, archimandrita, Boryspilská diecéze
4. Oleg Kozak, kněz boryspilské diecéze

5. Anisimov Mychajlo, arcikněz, Volyňská diecéze
6. Antonchuk Petr, kněz, volyňská diecéze
7. Bilinsky Alexander, arcikněz, Volyňská diecéze
8. Bondarčuk Ihor, kněz, volyňská eparchie
9. Gavriljuk Ivan, arcikněz, Volyňská diecéze
10. Alexander Galuziy, arcikněz, Volyňská diecéze
11. Datsyuk Alexander, arcikněz, Volyňská diecéze
12. Dzvinchuk Volodymyr, arcikněz, Volyňská diecéze
13. Zhovnir Oleksandr, arcikněz, volyňská eparchie
14. Zhucheny Mykola, kněz, volyňská eparchie
15. Klachuk Igor, arcikněz, Volyňská diecéze
16. Kovaliuk Georgij, arcikněz, Volyňská diecéze
17. Kolb Alexander, arcikněz, Volyňská diecéze
18. Kravčuk Valerij, arcikněz, Volyňská diecéze
19. Kulakevič Mychajlo, arcikněz, Volyňská diecéze
20. Serhiy Kurapov, kněz, volyňská diecéze
21. Litvenčuk Volodymyr, arcikněz, Volyňská diecéze
22. Marko Petro, kněz, volyňská diecéze
23. Mikhalyuk Vladislav, arcikněz, Volyňská diecéze
24. Serhiy Mykhalyuk, arcikněz, Volyňská diecéze
25. Novák Novák, kněz, volyňská diecéze
26. Novosad Mykola, arcikněz, Volyňská diecéze
27. Ostapčuk Valerij, arcikněz, Volyňská diecéze
28. Paliy Roman, arcikněz, volyňská diecéze
29. Pančuk Hryhorij, arcikněz, Volyňská diecéze
30. Serhiy Prykhodko, arcikněz, Volyňská diecéze
31. Sergeychuk Volodymyr, kněz, volyňská eparchie
32. Sliva Mykola, kněz, volyňská diecéze

33. Tichonyuk Volodymyr, arcikněz, Volyňská diecéze
34. Filipovič Nazarij, arcikněz, volyňská eparchie
35. Hrupchyk Rostyslav, kněz, volyňská diecéze
36. Mykola Chernyak, arcikněz, Volyňská diecéze
37. Andrey Shermolovič, kněz, volyňská eparchie
38. Daineka Leonid, arcikněz, Volyňská diecéze
39. Kamets Pavlo, arcikněz, volyňská eparchie
40. Gorun Ioann, arcikněz, diecéze Volodymyr-Volyň
41. Dunets Serhiy, arcikněz, diecéze Volodymyr-Volyň
42. Kobak Oleg, arcikněz, diecéze Volodymyr-Volyň
43. Kudlasevyč Ivan, arcikněz, diecéze Volodymyr-Volyň
44. Čerevko Alexander, arcikněz, diecéze Volodymyr-Volyň
45. Vasyl Khomych, arcikněz, diecéze Volodymyr-Volyň
46. Shram Roman, arcikněz, Volodymyr-Volyňská eparchie
47. Babay Spyridon, Archimandrite, Dněpropetrovská diecéze
48. Andrij Ponomarenko, arcikněz, Dněpropetrovská diecéze
49. Společník Vitalij, arcikněz, Dněpropetrovská diecéze
50. Serhiy Yarmula, arcikněz, Dněpropetrovská diecéze
51. Gamaliy Sava, Archimandrite, Kyjevská diecéze
52. Davydov Volodymyr, arcikněz, Kyjevská eparchie
53. Vasyl Mandziuk, arcikněz, Kyjevská eparchie
54. Petro Semaschuk, arcikněz, Kyjevská diecéze
55. Alexandr Sorokin, arcikněz kyjevské diecéze
56. Tronko Ioann, arcikněz, Kyjevská eparchie
57. Jakovenko Vjačeslav, arcikněz, Kyjevská diecéze
58. Ignatiev Vitalij, arcikněz, Kirovohradská diecéze
59. Snižko Vasyl, arcikněz, diecéze Kryvyj Roh
60. Musevych Vadym, kněz, Diecéze Kryvyi Rih

61. Burenko Dionýsius, arcikněz, Lvovská diecéze
62. Palosh Victor, arcikněz, Mukačevská diecéze
63. Posilský Alexandr, arcikněz, řivnská diecéze
64. Roman Kozák, kněz, diecéze Sarny
65. Roman Polishchuk, arcikněz, diecéze Sarny
66. Serhiy Prokopchuk, arcikněz, diecéze Sarny
67. Serkach Derkach, arcikněz, diecéze Sarny
68. Panchuk Vadim, arcikněz, diecéze Sarny
69. Oleg Paripa, arcikněz, diecéze Sarny
70. Denisov Alexej, kněz, diecéze Sumy
71. Pankratov Seraphim, Archimandrite, Sumská diecéze
72. Petrenko Smaragd, archimandrita, diecéze Sumy
73. Shulga Serhiy, arcikněz, diecéze Sumy
74. Marinin Ioann, arcikněz, Čerkaská diecéze
75. Oleg Bondar, arcikněz, Černovická diecéze
76. Levčenko Vasyl, kněz, diecéze Černovická
77. Klymenko Alexander, arcikněz, Boryspilská diecéze
78. Trukhan Hryhoriy, arcikněz, konotopská eparchie
79. Mychajlo Tabulenko, arcikněz, Vinnycká diecéze
80. Soroka Ihor, arcikněz, Dněpropetrovská eparchie
81. Maksymchuk Victor, arcikněz, diecéze Šepetivka
82. Danko Mykhailo, arcikněz, diecéze Bila Cerkva
83. Sidorenko Dimitry, kněz, kyjevská diecéze
84. Oleksiyovets Andriy, kněz, Kirovohradská eparchie
85. Velkoobchod Jiří, kněz, diecéze alexandrijská
86. Guljajev Jiří, arcikněz, Chersonská diecéze
87. Fedchuk Alexander, arcikněz, diecéze volyňská
88. Chaban Vitaliy, arcikněz, eparchie Volodymyr-Volyň

89. Demidenko Serhiy, arcikněz, Boryspilská eparchie
90. Jurij Mirčuk, arcikněz, Volodymyr - volyňská diecéze
91. Petrovský Vadim, arcikněz, řivneské biskupství
92. Shpakovsky Alexander, arcikněz, Volyňská diecéze
93. Chamakhud Pavlo, kněz, volyňská diecéze
94. Vasilyshyn Vitaliy, arcikněz, eparchie Shepetivka
95. Siladi Vladislav, arcikněz, Dněpropetrovská diecéze
96. Alexander Mazurak, arcikněz, Volyňská diecéze
97. Serhiy Madirimov, arcikněz, Volodymyr-Volyňská eparchie
98. Jurij Shyshko, arcikněz, Volyňská diecéze
99. Tunsky Ivan, arcikněz, tulchynská diecéze
100. Šmatjuk Pavlo, kněz, volyňská diecéze
101. Verzun Mykola, arcikněz, Diecéze Kryvyi Roh
102. Suprunjuk Pavlo, arcikněz, volyňská eparchie
103. Golovčenko Valerian, opat, diecéze Kyjevská
104. Plysyuk Volodymyr, arcikněz, Rivne Eparchy
105. Andrij Menkach, arcikněz, diecéze Volodymyr-Volyň
106. Zarafutdinov Jurij, arcikněz, Volyňská diecéze
107. Cholak Petr, arcikněz, diecéze Volodymyr-Volyň
108. Dzinza Oleksiy, arcikněz, volyňská diecéze
109. Rud Petr, arcikněz, diecéze Volodymyr-Volyň
110. Pasternak Boris, kněz, Boryspilská diecéze
111. Lytvyn Anatolij, arcikněz, Volyňská diecéze
112. Serhiy Kalitsynsky, arcikněz, diecéze Bila Cerkva
113. Novosad Serhiy, arcikněz, Rivneská eparchie
114. Petro Nazarenko, arcikněz, diecéze Volodymyr-Volyň
115. Anatolij Yatskiv, arcikněz, Volodymyr-Volyňská eparchie
116. Pasichnyk Dmytro, arcikněz, Vinnycká eparchie

117. Grigorčuk Dmitrij, arcikněz, Volyňská diecéze
118. Mychaljuk Stefan, arcikněz, volyňská eparchie
119. Kalašnik Stefan, Archimandrite, Čerkaská diecéze
120. Kolomiets Mykhailo, arcikněz, eparchie Shepetivka
121. Tkachuk Vitaliy, kněz, diecéze volyňská
122. Turyshyn Ondřej, kněz, diecéze volyňská
123. Bogatchuk Ivan, arcikněz, diecéze Kamyanka
124. Efremov Vitaliy, arcikněz, diecéze Kryvyi Roh
125. Serhiy Bachynsky, arcikněz, Volyňská diecéze
126. Tsekhmistrenko Ignác, Archimandrita, Kyjevská eparchie
127. Nabukhotny Anatolij, arcikněz, diecéze Sarnyj
128. Pančuk Serhiy, arcikněz kremenčugské diecéze
129. Šinkaruk Alexander, kněz, volyňská diecéze
130. Mykhailyuk Volodymyr, arcikněz, eparchie Kamyanka
131. Badakh Nectarius, Hierodeacon, Kyjevská diecéze
132. Serhiy Serov, arcikněz, Umanská eparchie
133. Sapronov Igor, arcikněz, diecéze Kryvyi Roh
134. Ševčuk Valentin, arcikněz, Kirovohradská diecéze
135. Yatsyuk Petro, arcikněz, eparchie Shepytivka
136. Hodun Jiří, arcikněz, diecéze Sumy
137. Petr Kyryčevský, kněz, biskupství Ovruch
138. Tkachuk Volodymyr, Šepetivská diecéze
139. Khvust Konstantin, kněz, kyjevská diecéze
140. Victor Dovbenyuk, kněz, diecéze Rivne
141. Sobcev Ilja, arcikněz, Vinnycká diecéze
142. Myakota Serhiy, arcikněz, Volodymyr-Volyňská eparchie
143. Andrievskij Rostislav, arcikněz, diecéze Sarnyj
144. Michajlov Jurij, arcikněz, Volyňská diecéze

145. Andrew Udod, arcikněz, diecéze Sarny
146. Gorzov Petr, arcikněz, Dněpropetrovská diecéze
147. Obdar Victor, kněz, diecéze volyňská
148. Petrenko Alexander, arcikněz, diecéze Sumy
149. Slivka Pavlo, arcikněz, diecéze Černovická
150. Gavrilyuk Ivan, arcikněz, Rivneská diecéze
151. Ščerbakov Maxim, kněz, Boryspilská eparchie
152. Kolesov Alexander, arcikněz, řivneské biskupství
153. Ivanyuk Andrew, kněz, Záporožská diecéze
154. Sushko Igor, arcikněz, diecéze Bila Cerkva
155. Suchý Jiří, arcikněz, řivnská diecéze
156. Ťuleněv Alexandr, kněz, tulchynská diecéze
157. Čajkovskij Svjatoslav, arcikněz, umanská diecéze
158. Korytnik Pavlo, arcikněz, diecéze Černovická
159. Garnyk Vasyl, kněz, volyňská eparchie
160. Neznámý Bogdan, kněz, volyňská diecéze
161. Starověký Anatolij, arcikněz, volyňská eparchie
162. Igor Kovrovskij, arcikněz, biskupství Bila Cerkva
163. Bugir Stefan, arcikněz, charkovská diecéze
164. Linnyk Bohdan, arcikněz, volyňská eparchie
165. Kuts Onufriy, Archimandrite, Volyňská diecéze
166. Poplontany Mykola, arcikněz, poltavská eparchie
167. Hryniuk Volodymyr, kněz, volyňská eparchie
168. Kolesnyk Volodymyr, kněz, diecéze Sarny
169. Datsyuk Alexander, arcikněz, Volyňská diecéze
170. Mironov Igor, arcikněz, Vinnycká diecéze
171. Gončaruk Alexander, arcikněz, chmelnická diecéze
172. Vitaliy Kuzmich, arcikněz, diecéze Sarny

173. Graur Alexander, arcikněz, Chersonská diecéze
174. Katerynychuk Vitaliy, arcikněz, volyňská eparchie
175. Kovalčuk Mykola, arcikněz, volyňská eparchie
176. Kuryan Eugene, kněz, kyjevská diecéze
177. Sobol Vitaliy, arcikněz, diecéze Černovická
178. Škola Maxim, kněz, kyjevská diecéze
179. Kovtach Volodymyr, arcikněz, Volodymyr-Volyňská eparchie
180. Vladislav Sobutský, arcikněz, diecéze volyňská
181. Vyžikovskij Ondřej, kněz, diecéze Kamjanka
182. Vasyl Maksymyshynets, kněz, Kirovohradská eparchie
183. Melnyk Pavlo, arcikněz, Kirovohradská eparchie
184. Volodymyr Javorskij, jáhen, diecéze Izium
185. Bilinevych Macarius, Archimandrite, poltavská diecéze
186. Polishchuk Ivan, arciděkan, čerkaská diecéze
187. Vitalij Velichko, kněz, řivnská diecéze
188. Pogrebny Valeriy, arciděkan, diecéze Bila Cerkva
189. Lysenko Mykola, arciděkan, diecéze kyjevská
190. Vasyl Vyšněvskij, kněz, diecéze volyňská
- 191.

Aktualizováno 22. 11. 01:01

Zdroj : Arcikněz UOC-MP Andriy Pinchuk na [Facebooku](#)

OLGA GLUSHCHENKO
pondělí 11. dubna 2022

[УКРАЇНСЬКА ПРАВДА](#)

-krk-

Můžete také navštívit naši facebookovou stránku [Baptisté - Síť víry](#) nebo facebookovou skupinu [Zpravodaj Baptisté - Síť víry](#)